

ת"פ 49284/03 - מדינת ישראל נגד יפעת פרידמן, דב פרידמן

בית דין אזרוי לעובדה בתל אביב - יפו
ת"פ 49284-03 מדינת ישראל נ' פרידמן ואח'

בפני כבוד השופטת דגית ויסמן
מדינת ישראל

המאשימה
נגד
1. יפעת פרידמן
2. דב פרידמן
הנאשמים

自然而 דין

1. הנאים הורשו בעבירה של העסקה עובדת זרה ללא היתר כדין, בנגד להוראות סעיפים 2(א)(1)-(2) לחוק עובדים זרים, תשנ"א - 1991.

2. על פי המתוар בהכרעת הדיון, הנאים העסיקו עובדת זרה, נתינת הפיליפינים, שהגעה לישראל והחזיקה באשרת העבודה לסייע. העובדת עבדה בדירות של הנאים בעבודות משק הבית וטיפול בילדים של הנאים, במשך כארבעה חודשים. העובדת לננה בדירות של הנאים חמישה ימים בשבוע. אין חולק שהנאשמים הסדרו ביטוח רפואי לעובדת.

בהכרעת הדיון נקבע שהרקע לעובדת היה העובדה שהנאשם לכה בלבו ושאה בבית תקופת ההחלמה, אם כי לא היה סיעודי.

ביחס לזהות המעסיק, נקבע כי שני הנאשמים העסיקו את העובדת, אם כי מהכרעת הדיון עולה שמעורבותו של הנאשם הייתה גבוהה יותר (סעיף 9 להכרעת הדיון).

3. לטענת המאשימה, בשים לב למatters העבירה והשלכותיה החברתיות, בהעדר מידע כלכלי על הנאשמים, מתוך הענישה צריך לעמוד על 20% עד 60% מהकנס הקבוע בחוק. המאשימה הוסיפה שלמרות שבunningם של הנאשמים, לא חלה ההוראה על הענישה שלא לפחות מכך מכך הקנס המינהלי, יש לנווג כך עם הנאשמים, ובכך לחתם ביטוי למדיניות המאשימה בהגשת כתוב אישום יום לאחר קנס. בתבסס על פסיקת בית הדין הארץ, ובשים לב לכך שנוהל הליך הוכחות, נתקשה הטלת קנס בסך 17,000 ₪ על כל אחד מהנאשמים.

עמוד 1

4. לטענת הנאים, בקביעת גובה הקרן, יש להתחשב בכך שמדובר רק בהעסקה ללא היתר, שהרי ביטחו את העובדת בביטחון מתאים. עוד נטען שיש להתחשב במשמעות העסקה, שלא היה אורך. הנאים הוסיפו וטענו שהם לא כפרו בהעסקת העובדת, אלא טענו לטעות ומשום כך נוהל הליך הוכחות. הנאים הזכירו את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, את עברם שהוא ללא רבב וצינו שהקרן אשר יוטל על כל אחד מהם, ישולם מהתקציב המשפטי המשותף. עם זאת, הנאים הפנו להבדלים בעורבות של כל אחד מהם בהעסקתה של העובדת.

5. הנאים הורשו בעבירות לפי חוק עובדים זרים, לגבייהן קבע בית הדין הארצי (ע"פ (ארצי) 1001/2001 מדינת ישראל נ' ניסים, פד"ע לח 145 (2002)) את הדברים הבאים:

"... מדובר בעבירה חמורה, במיוחד כאשר העסקת עובדים זרים ללא היתר הופכת להיות בעיה חברתית ומוסרית. העסקת עובדים זרים, ללא היתר ולא הפיקוח של החוק ומשרד העבודה והרווחה המבטיח להם תנאי עבודה הוגנים, פוגעת גם בתנאי עבודתם של עובדים מקומיים רבים הדריכים להתרומות בשוק העבודה עם 'עבודה זולה'. אנו מצווים מכח עקרונות הדמוקרטיה של מדינת ישראל ומורשת ישראל להעניק יחס הוגן לזר. לפיקר אין להטיל קנס סימלי או נמור על המעסיק פועלם זרים ללא היתר מבלתי שקיימים ניוקים מיוחדים..."

(ר' גם ההחלטה בע"פ (ארצי) 57160-1-1 מדינת ישראל נ' חדות הורים בע"מ, 14.11.8).

כפי שטענה המדינה, אין ראיות לגבי מצבם הכלכלי של הנאים.

לאור השיקולים המפורטים לעיל ובשים לב לנסיבות ביצוע העבירה - משך העסקה (מספר חודשים) שכלה גם לינה, מתකבלת עדמת המדינה לגבי מתחם הענישה, שהוא בין 20% ל - 60% מהקרן הקבוע בחוק (58,400 ₪).

כמו כן, מתකבלת עדמתה לפיה למרות שבמועדים הרלוונטיים לא חלה הוראת החוק המורה על קנס מינימלי שהוא כפל הקרן המנהלי, זה הרף התיכון לענישה (ר' למשל ההחלטה בע"פ (ארצי) 33166-09-15 מדינת ישראל נ' מנ, 17.2.1).

6. משנקבע מתחם הענישה, יש לבחון את הנسبות הקשורות לנאים, שאין קשרות ביצוע העבירה. בכלל זה יש להתחשב בעובדה כי הענישה שתוטל על שני הנאים, בסופה של יום תבוא מתקציבתה של משפחה אחת. עניין זה תומך בקביעת קנס בסכום נמור יחסית, לכל אחד מהנאים.

נסיבות נוספות הקשורות לנאים הן היעדר עבר של עבירות בתחום הנדון בבית הדין לעובדה והעובדת שביטה את העובדת בביטחון רפואי, היינו שההעסקה אמונה לא הייתה כדין, אך לא הייתה משולבת בפגיעה בזכויות העובדת.

גם חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה מהו נימוק לקלוא.

7. באבחנה בין כל אחד מהנאים, העונש שיוטל עליהם צריך לשקף את מידת מעורבותו של כל אחד מהם ביצוע העבירה. על כן הקרן שיוטל על הנאם והוא גובה מהקרן שיוטל על הנאם.

.8. בשקלול כל האמור לעיל, במסגרת המתחם שהוצע על ידי המאשינה, בשים לב לכך שהקנס שיוטל על כל אחד מהנאשמים יבוא מתקציב התא המשפטי המשותף, בהתחשב בחלוフ הזמן ומעורבותה הנמוכה יחסית של הנואשת ביצוע העבירה, אך עם זאת - בהתחשב בכפל הקנס המנהלי ובעובדה כי מדובר בהלנת עובדת זרה בבית הנאים, יוטל על הנואשת קנס בסך 14,000 ₪.

רובה השיקולים לגבי הנואשת יפים גם לגבי הנואם, שמעורבותו בעסקת העובדת הייתה גבוהה יותר. על כן עליו יוטל קנס בסך 16,000 ₪.

.9. סוף דבר -

.א. על הנואשת מוטל עונש בגין העבירה בה הורשעה, של תשלום קנס בסך 14,000 ₪, שישולם

.ב - 8 תשלום חודשיים שווים החל מיום 1.3.18.

.ב. על הנואם מוטל עונש בגין העבירה בה הורשע, של תשלום קנס בסך 16,000 ₪, שישולם ב - 8 תשלום חודשיים שווים החל מיום 1.3.18.

.ג. כל אחד מהנאשמים יחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירה על חוק עובדים זרים, תשנ"א-1991, וזאת במשך שלוש שנים מיום קבלת גזר הדין, שאם לא כן, יחויבו בקנס המרבי שהיה קבוע בחוק בעת ביצוע העבירה.

על הנאים לפנות למציאות בית הדין תוך 7 ימים מקבלת גזר הדין, על מנת לחתום על התחייבות האמורה.

בהתאם להסכמה הצדדים, גזר דין ישלח לצדים בדואר.

ניתן היום, י"ג טבת תשע"ח, 31 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.